

○ křtu dětí

Dítě je zázrak

Milí rodiče,
blahopřejeme Vám k narození Vašeho dítěte
i k Vašemu rodičovství.

Máte-li zájem o pokřtění Vašeho dítěte,
nabízíme Vám k uvážení tyto stránky.

Vydalo Pastorační středisko biskupství královéhradeckého v roce 2002

© Václav Vacek

Sazba JPG, Tisk Grantis s.r.o., Ústí nad Orlicí

Vážení rodiče,

kolik očekávání do svého dítěte vkládáte a co vše jste pro něj ochotni udělat. Určitě mu přejete zdraví, aby se mu líbil život, mělo se dobře a nikdo mu neublížoval. Přejete si, aby Vás dítě mělo rádo, aby bylo dobrým člověkem.

Rodičovstvím se nejvíce podobáte Stvořiteli. Dali jste svému dítěti život, od Vás se naučí pomáhat, odpouštět, směřovat k dobrému. Na Vaši lásku vám dítě odpoví svou láskou. Bude vám bezmezně důvěřovat a roky pro něj budete nejdražšími, velkými, nejsilnějšími a „vše vědoucími“.

Považujeme si pokroku světa, a přesto si děláme starosti. Lidské možnosti zůstávají omezené a v ledasčem strádáme.⁽¹⁾ Proto vítáme každou vymoženost a pomoc. I vy už nyní myslíte na budoucnost dítěte.

Kristus nám nabízí novou možnost. Svým jednáním nám překvapivě ukazuje, jak mnoho nás má Bůh rád a že ho život s námi těší. Zaujala nás Ježíšova upřímnost, jeho radost ze života, svoboda, statečnost, věrnost a pozornost

k člověku. Jeho život pro druhé (až na smrt) a jeho vzkříšení Bohem potvrzuje, že se na něj můžeme spolehnout. Bůh s námi počítá navždy. Smrt nás o naše drahé nepřipraví. Jsme Bohu vděční. Ježíš si získal naše srdce. Chceme se mu podobat.

Náročnost nás neodradí.

⁽¹⁾ *Naše civilizace nám nabízí veliké bohatství, vysokou zdravotní a sociální péči, výhody techniky, ... ale i kdyby se nám podařilo prožít ve zdraví i sto let, čeká nás „smutný“ konec - smrt.*

Kdo z nás netrpí nedostatkem přízně okolních lidí? Odcizením od Boha? (Někdy máme pocit, že o nás Bůh nestojí, připisujeme někdy Bohu horší vlastnosti než máme my). I nad sebou naříkáme, neumíme mít rádi, jak bychom si přáli.

Už na začátku se lidé Bohu odcizili a nedařilo se jim. Bůh je ale laskavý a odpovědný za každého. Nabídl kdysi Izraelitům zvláštní přátelství a pověřil je posláním: „Na vás ostatní národy uvidí, že je lidem se mnou dobře.“

Kristus pak tuto nabídku rozšířil i pro nás, lidi z pohanských národů.

Křest je vstupní branou k hlubšímu setkávání s Bohem. Je smluveným znamením mezi Bohem a námi (Bůh se s námi snaží dorozumět).

Abychom pochopili „řeč“ křtu, vraťme se do Ježíšovy doby. Izraelité se hlásili k Hospodinu nedostatečně. Jan, Předchůdce Páně, vyzýval: „Bůh nám nabízí záchranu, můžeme

se k němu obrátit celým srdcem“. Někteří sestupovali do proudu Jordánu a tím vyznávali: „Tak a tak žiji špatně, ještě krok a zlo (voda) mě zahubí“, ⁽¹⁾ a prosili, „zachraň mě, Bože!“ ⁽²⁾

Jan říkal: „Já vás ponořuji jen do vody, ale Mesiáš vás ponoří do Ducha Božího a jeho lásky.“⁽³⁾

⁽¹⁾ *Rozbouřené moře, rozvodněná řeka, ohrožuje. Takováto voda byla Izraelitům symbolem zla.*

⁽²⁾ *Vzpomínáte, jak Izraelité prošli Rudým mořem? Izraelité se očisťovali rituální koupelí. Ponoření do vody bylo jejich kajícím gestem.
I Pilát si umyl ruce – „Já s tím nechci mít nic společného“.*

⁽³⁾ *„Já vás křtím vodou k pokání, ...on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“
Mt 3,11*

Tak jako vy, rodiče, máte rádi své dítě dříve než si to uvědomí a ucházíte se o něj první, tak i Bůh o nás stojí dříve než my o něj.⁽¹⁾

Každý člověk je božím dítětem, ale jen někdo to ví. My to od křtu ve větší míře víme a zakoušíme. Znamením křtu nás Bůh ubezpečuje: „Jsi můj, počítej se mnou“. My přijetím křtu na jeho nabídku odpovídáme. Jsme bohatší o poznání, že nás Bůh chtěl ...

S obdivem se vydáváme na cestu přátelství s Bohem a znovu a znovu se přesvědčujeme, že je to tak.

Ježíšovo přátelství změnilo svět. Chceme s Kristem stát na straně života. S ním nás těší život v nové míře.

⁽¹⁾ Ne my jsme si zamilovali Boha, ale on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. srv. 1J 4,10

Stejně jako první křesťané (kristovci), i my při křtu sestoupením do vody ⁽¹⁾ symbolicky „pochováváme“ zlo, - zříkáme se zla. A Kristus nás, tonoucí i utopené, zachraňuje. Dává nám nový život - a my s radostí jeho životní styl přijímáme.

První křesťané na znamení nového života oblékali bílý oděv.⁽²⁾

⁽¹⁾ Ještě ve 13. stol. se v Čechách křtilo ponořováním. Kvůli chladnému podnebí se pak ujalo lité vody - obraz smytí, odplavení, očištění.

⁽²⁾ „šaty dělají člověka“ - ve starověku se podle šatů zřetelně poznalo, kým člověk je - vesničanem, otrokem, aristokratem...

Nové šaty tedy symbolizují nový život.

Bílá barva je barvou božít. Označení „Bílá sobota“ pochází z bílé barvy oděvu čerstvě pokřtěných (církve od začátku nejraději křtí o velikonocích).

Křtem dostáváme od Boha nové dary, větší schopnost mít rád.¹
Rozvíjíme-li je, přinesou své ovoce.

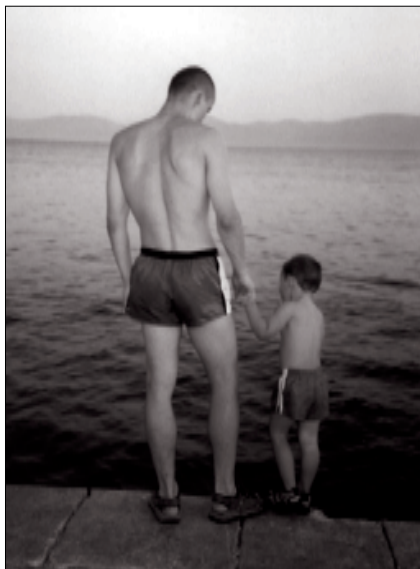
Od křtu s jistotou víme, že patříme k Bohu. Jsme u něj doma.²

Křtem jsme přijímáni do Boží rodiny. Ježíš vyhledával lidi a žil ve společnosti druhých. I nás přivádí k druhým lidem.

Podobně nás přijímá společenství pokřtěných - církev. To nás těší. Nejsme si cizí. Můžeme získat nové přátele. Začíná to tím, že se navzájem zdravíme. Kdykoliv můžeme požádat druhé o pomoc.

Společně se učíme více porozumět Bohu a společně se snažíme na jeho lásku odpovídat svým životem.³

Křest nám otvírá cestu k dalším obdarováním od Boha (svátostem).

¹ *I nevěřící okolí si často všimne, že dospělý po křtu změnil své jednání.*

² *Co pro nás znamená domov? Doma nás někdo čeká, je tu pro nás. K domu máme klíč. Doma máme své místo u stolu i svou postel. Doma zakoušíme jistotu a bezpečí. Doma nás nikdo nesnižuje a nikdo nás nevyhání. Bůh nás má rád v daleko větší míře než my své děti.*

³ *O prvních křesťanech čteme: „stáli o sebe navzájem, měli se rádi a starali se o potřebné.“ srov. Sk 4,32-35*

Základním křtem je pokřtění dospělého člověka (křest dětí je od něj odvozen). Jestliže někdo uvěří v Boha a v Krista, a požádá-li o křest, je v delším časovém období (obvykle rok i více) uváděn do křesťanského způsobu života. Pak je většinou při jedné slavnosti pokřtěn, biřmován ⁽¹⁾ a účastní se Hostiny Páně. Tak vstupuje do plného společenství křesťanů.

Někteří křesťané (např. baptisté) křtí pouze dospělé. Říkají: „Jen dospělý může vstoupit do manželství. A křtem vstupujeme do ještě většího vztahu. A smíme rozhodnout za druhého?“ To je závažné tvrzení.

Patříme mezi ty křesťany, kteří se, za určitých podmínek, odvažují křtít děti. Přejeme si, aby děti už od mala žily uprostřed našeho přátelství s Bohem i s dalšími pokřtěnými.

Na rozdíl od dospělých děti pouze křtíme.

Ke stolu Páně a biřmování budou pozváni později.

⁽¹⁾ *Biřmování je svátostí dospělosti. Až dospělý se může svobodně rozhodnout přijmout Ježíšův životní styl a přidat se k ostatním křesťanům na přetváření světa podle božích představ. K této službě je pak pokřtěný vybaven dalšími dary Ducha božího.*

Děti smíme křtít jen tehdy, jestliže se rodiče, přinejmenším někdo z blízkých, zaručí, že dítě bude po křtu, tak jak bude vyrůstat, uváděno do křesťanského způsobu života.⁽¹⁾ Aby se v dospělosti mohlo samo rozhodnout k životnímu stylu Krista (k jeho následování).

Jako je manželství vztahem a poznáváním druhého, tak je to i s vírou (důvěrou Bohu). Víra se nedědí, ani ji nepředáme. Ale můžeme ukazovat druhým cestu.

Na nás dospělých by mělo dítě vidět, že nás přátelství s Ježíšem těší a pomáhá nám.⁽²⁾ Jen tak se i pro dítě může Kristus stát přitažlivým a časem může Krista přijmout jako svůj vzor. Kdyby Ježíše neznalo, jak by se pro něj mohlo později samo rozhodnout?

Ošidili bychom dítě, kdybychom je pouze pokřtili a pak mu už dostatečně neukazovali laskavost a dobrotu Krista. Jakou by pak měl vůbec křest cenu?

⁽¹⁾ Někdy lidé namítají, že dříve byly děti křtěny bez přípravy rodičů a větších požadavků. To je pravda. Bývala vysoká kojenecká úmrtnost. Téměř všechny děti se účastnily vyučování náboženství a každou neděli rodiny přicházely na bohoslužby. Tak byly uváděny do křesťanského způsobu života. Dnes je to jinak.

⁽²⁾ Zároveň dobře víme, že jsme také lidmi chybuujícími. Říkáme dětem: „Prosíme vás, neberte si z nás příklad v tom, co děláme špatně.“

Při slavení křtu se radujeme z toho, že se Bůh rozhodl i pro toto dítě. Křtem Bůh říká: „Jsi můj syn, dcera. I kdyby ses ke mně někdy obrátil zády, máš se kam vrátit“. Totéž říká i církev, uprostřed níž se křest slaví: „Patříš mezi nás“.⁽¹⁾

Vám, rodičům, se dostává té cti, že Vy, na prvním místě, uvádíte dítě do života ve společnosti. Podobně můžete a máte objeovat dítěti přátelství Boží.

Pro pomoc při uvádění dítěte do křesťanského života si vyberte kmotra.⁽²⁾

⁽¹⁾ *I při křtu dospělého slavíme, že se Bůh pro nás rozhodl první. Ale u křtu dětí je to patrnější.*

⁽²⁾ *Kmotr (název pochází od slova compater - spoluotec nového života v Kristu) má pomáhat rodičům při výchově dítěte v jeho poznávání Boha, podporovat dítě k vytrvalosti ve víře i v křesťanském životě. Má být kmoťrenci blízko místem (nejlépe ze stejného bydliště dítěte) i věkem. Aby mohl kmotr plnit své poslání, má žít z víry, být biřmovaný a alespoň 16 letý. Má být jen jeden kmotr nebo jedna kmotra. Nebo jeden a jedna.*

Při výchově dětí Vám, rodičům, nabízí i naše farnost svou pomoc. Stojíme o každého.¹

Slavnost křtu není jen slavností v rodinném kruhu, ale slavností církevní obce. Proto je nejvhodnější slavit křest při farní mši. Potěší Vás, zažijete-li zájem ostatních farníků o Vaše dítě i o Vás. S ostatními můžete vyznávat víru v Boha (jako životní styl). Křtem k sobě navzájem patříme. Skrze Krev (lásku) Kristovu jsme si, my pokřtění, bližší, než pokrevní sourozenci skrze krev (lásku) rodičů.

Brzy možná uvítáte, budou-li mít Vaše děti dobré kamarády.

Ve křtu nás Bůh obdarovává. Jsme přijati mezi svobodné syny a dcery boží. Kdo to zakusí, touží s Kristem a ostatními křesťany podle božího přání vylepšovat dnešní svět.

Přijmout Ježíšův statečný způsob života (životní styl) není úplně snadné. Ježíš sám vyzývá každého k uvážlivému rozhodnutí.²

¹ *Jste zváni na bohoslužby, můžete využít vyučování náboženství a další akce pro děti a mládež, vzdělávání dospělých atd. Samozřejmě vítáme vše, čím ve farnosti i vy obohacujete nebo obohátíte ostatní.*

² *Kristus říká: „Kdo mně nedá přednost přede vším, kdo mě nenásleduje, nemůže být mým učedníkem. Chce-li někdo z vás stavět nějakou stavbu, což si napřed nesejde a nespočítá náklad, má-li dost na dokončení stavby? Jinak - až položí základ a nebude moci dokončit, vysmějí se mu všichni, kteří to uvidí.“*

srv. Lk 14,28-33

Na konci evangelia Matoušova
svěřuje Ježíš nám, pokřtěným,
tuto vynikající úlohu:

**„Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.
Jděte tedy, učte všechny národy a křtěte je
ve jménu ⁽¹⁾ Otce i Syna i Ducha Svatého!**

**A učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal.
A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“**

Mt 28,18-20

⁽¹⁾ Doslova: „... učte všechny národy a ponořte je do jména Otce i Syna i Ducha“

Přečtěte si v Bibli ze Skutků apoštolských:

příběh o letnicích	Sk 2. kap.
o pokřtění Ethiopana Filipem	Sk 8,26-40
o křtu Kornelia Petrem	Sk 10,1-48

Pokud si přejete pokřtít své dítě, těšíme se na setkání s vámi při přípravě rodičů na křest dítěte. Tam se dozvíte více. Pokud jste něčemu nerozuměli, nebojte se zeptat.

Přejeme Vám, aby se Vám podařilo vychovat z Vašeho dítěte dobrého člověka, a bude-li pokřtěno, aby z něj byl dobrý křesťan. Ať se Vám daří a máte z Vašeho dítěte radost.

Letohradská farnost

